

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr. 241.

80de Møde.

Torsdagen den 20de Juni.

(Fortf.)

Orsted: Jeg maa dog bemærke, at, dersom saadanne Ændringer, som ere tilførte i Tavlen om, at visse Embeder ved Vacancer skulde bortfalde, antages at skulle have bindende Kraft, saa vil vel Regjeringen i Forbindelse med den lovgivende Magt være istand til paany at etablere dette Embede; men saa behøves dertil de Betingelser, som ere fornødne for at faae en ny Lov sat igjennem, altsaa begge Things Samstemning med Regjeringen. Dersom derimod Tingen bliver i sin nuværende rettlige Tilstand, saalænge den paa grundloymæssig Maade bliver forandret, saa vil vel Enhver kunne gjøre et Forslag om, at et saadant Embede skal bortfalde; men, dersom han ikke kan tilveiebringe Samstemning derom mellem begge Thingene og tillige Regjeringen, saa har det sit Forblivende ved den nuværende Tilstand. Jeg kan derfor ingenlunde ansee det for ligegyldigt, om saadanne Ændringer, som den her omhandlede, hvoraf der foreligge flere paa Folkethingets Tavler, ansees som bindende Regler eller ikke. I Udvalget var, idetmindste Udskillige, af den Mening, at disse Bestemmelser vare uberettigede, og jeg skal nærmere yttre mig derover, naar man kommer til § 20, hvor Udvalgets Øtringer derom forekomme.

Wessely: Jeg skulde dog blot tillade mig den Bemærkning, at det forekommer mig noget tvivlsomt, hvorvidt den Anskuelse, som den høitærede Landstingsmand har fremsat med Hensyn til Virkningen af saadanne Bemærkninger i Finantsloven, som at det eller det Embede bortfalder ved Vacance, skulde være den, som af det høitærede Medlem er anført. Thi det forekommer mig, at Finantsloven kun er gjeldende for eet Aar, og at deraf tillige

maatte følge, at denne Bestemmelse om, at et Embede skal bortfalde, stricte taget som Lov kun er gjeldende saalænge denne Finantslov har sin lovgyldige Kraft. At naturligviis en saadan Indførelse i Finantsloven maa bevirke, at Regjeringen tager særdeles Hensyn dertil, og altsaa ikke vil besætte saadanne Embeder undtagen efter nærmere Overveilse med begge Thingene, det er en anden Sag; men jeg for mit Vedkommende har Tvivl om det egentlig gaaer videre end for det Finantsaar, for hvilket Loven er givet.

Finantsministeren: Det hele Spørgsmaal, hvorom her handles, hidrører derfra, at vi for Diebliffet ikke have et almindeligt Gagerglement. I det Diebliffet, vi havde det, var det ved en særegen Lov, som indholder Gagerglementet, fastsat, hvilke Embeder der fremdeles skulle bestaae, og hvilke der skulle inddrages, eller for hvilke Gagerne skulle nedfattes. Men, da vi ikke have dette, saa indtræder der en Mellemtilstand, som gjør det nødvendigt, at man ved enhver Finantslov for det paagældende Finantsaar maa tage under Overveilse, hvilke Gager man vil lade bestaae i dette Finantsaar, selv i Tilfælde af indtrædende Vacancer. Nu er det ingenlunde alene Ændringsforslag af Folkethinget, der her komme i Betragtning; men der ere ligesaa mange, og jeg skulde næsten troe, flere Forslag i selve Regjeringens Udkaft om, at Embeder skulle ved Vacancer inddrages eller Indtægterne for samme nedfattes. Jeg er fuldkommen enig med den sidste arede Taler i, at den lovbindende Kraft af en saadan Udtaalelse naturligviis ikke kan strække sig ud over det Tidrum, for hvilket selve Finantsloven, hvori denne Bestemmelse staaer, har Gyldighed. Men jeg anseer det for en Selvsølge, at Bestemmelser af den Art, som man ikke ved den næste Finantslovs Behandling finder det hensigtsmæssigt at fravige, ville ogsaa gaae over i den næste Finantslov,